

XXIII.

JUSZTINOSZ filozófus, aki mindig a filozófusok öltözetét hordta, (Flavia) Neapolisz, Palesztina egyik városából származott, Bakkhiosz Priszkosz nevű atyától. Igen sokat fáradozott Krisztus vallásáért, többek között Antoninus Piusnak, az ő fiainak, és a szenátusnak könyvet nyújtott be a pogányság ellen, és hogy ő nem szégyelli a kereszt gyalázatát; egy másik könyvet pedig ezen Antoninus utódainak, Marcus Antoninus (= Aurelius) Verusnak és Lucius Aurelius Commodusnak. Ezeken túl írt egy kötetnyit a pogányság cáfolására, ahol a démonok természetéről vitatkozik, ugyancsak a pogányság ellen másik négy kötetet, amelynek címe Elenkhoz (= Cáfolat); egy könyvet írt az Isten egyeduralmáról, és azt a könyvet mely a Pszaltész címen ismert, továbbá a lélekről, és egy párbeszédese iratot, amely „Trüphon cáfolata” címen ismert, ez a zsidók egyik vezéregyénisége volt; néhány jeles munkát, melyek Markion ellen készültek, és ezeket Ireneusz is megemlíti az eretnekek ellen írt negyedik könyvében. Jusztinosz is írt egy könyvet minden eretnekség ellen, amelyre maga is utal azon Védőiratában, amit Antoninus Piusnak nyújtott be.

Mikoron Rómába érkezett, nyitott egy iskolát, és itt a keresztényeket oly sokat káromló Crescens cinikust eredményesen cáfolta annak telhetetlensége, halálfélelme, fényűzése és élvhajhászása miatt, annak ármánykodására és sugallatára bevádolták, hogy keresztény, és Krisztusért vérét ontotta.